

A bécsi-uti vonal

Ma tartották meg a kereskedelemügyi miniszteriumban a bécsi-uti vonal engedélyező tárgyalását *Desseffy Aurél* osztálytanácsos elnökletével. A kereskedelemügyi miniszterium részéről *Darányi Ferenc* min. titkár és *Köpesdy Elemér* műszaki tanácsos, a főváros képviselőjében *Rényi Dezső* tanácsnok, *Köncs Boldizsár* tiszti ügyész, *Szimély Árpád* főszámvevő és *Valtinyi József* műszaki tanácsos, a Budapesti Közuti Vaspálya Társaság képviselőjében pedig *Sándor Pál* vezérigazgató, *Szél Árpád* igazgató és dr. *Laufer Lajos* jogtanácsos voltak jelen.

Az érdemleges tárgyalás megkezdése előtt *Rényi* tanácsnok a székesfőváros tanácsa nevében felkérte a Közuti Vasút vezérigazgatóját, hogy ama fontos érdekekre való tekintettel, melyek e vonal mielőbbi megnyitásához fűződnek, tegye lehetővé a vasút megnyitását és az érdekeltség ebbeli kívánságának mielőbbi teljesítését és ne gördítsen akadályt a vonal mielőbbi megnyitása elé. *Sándor Pál* vezérigazgató kijelentette, hogy őt ez és általában más kültelki vonal tekintetében elfoglalt álláspontjában nem a közönség érdekeinek negligálása vezeti, hanem az a köteles gondosság, amelyet a vállalat existenciális érdekei szempontjából szem előtt tartani köteles.

A Közuti Vasút szerződéses kötelességeit, úgy, mint a múltban, a jövőben is minden tekintetben pontosan teljesíti, de teljesen tarthatatlan helyzet az, hogy a társaság csupán külső, és belátható időben nem jövedelmező vonalakat építsen, ezek tőkét rövid 30 év alatt törlessze, ezenfelül a bruttó bevételből 16%-ot fizessen szerződéses részesedés címén, ellenben a főváros belsejében előtte érthetetlen okokból nem létesítenek olyan vonalakat, amelyek a közforgalom érdekében szükségesekek, melyek pedig a kültelki vonalak építését ellenszolgáltatásképpen lehetővé tennék.

A város azt nem kívánhatja, hogy a Közuti Vasút csak a kültelken, a periferiákon építsen vonalat, amelyet 35 év alatt kell amortizálni s amelynél a bruttó bevételből 16%-ot kell a fővárosnak átutalni, míg másrészt a Városi Vasút megkapja a nagyforgalmu keleti—nyugati pályaudvar közti vonalat, amellelt, hogy neki a bruttó bevételekből csak 3%-ot kell a fővárosnak fizetnie. Így tehát a főváros nemcsak lehetetlenné teszi a Közuti Vasút részére az építkezést, hanem még károsul is, mert a Közuti Vasút bevételeiből nem 3%-ot, hanem 16%-ot kapott volna.

Ilyenformán kap a főváros egy olyan vonalat, mely neki 13%-kal kevesebbet hoz és emellett azoknak a vonalaknak jövedelmét úgy a főváros, mint a vállalat terhére apasztja, melyek a Közuti Vasút birtokában vannak. Jelen esetben meghajlik a fővárosi tanács és érdekeltség kívánsága előtt és a vonal megnyitása elé akadályokat nem gördít, sőt a munka befejezését siettetni fogja, hogy a vonal az 1914. tavasz folyamán a forgalomnak átadható legyen.

A bizottság a közlést tudomásul vette és az engedélyezési feltételeket egyértelműleg megállapítván, a vonal engedélyezését a kereskedelemügyi miniszternél javaslatba hozza.

		Iktatószám	
		Budapestre vonatkozó újságcikkek	
Szerző		Cím	
Forrás:		Hely	
1913. XI/15		Köt. v. fiz.	
Személy		Hely	
Idő		Tárgy	
1913		385.85	